

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

יב: עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש
אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש
אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש

יש דמיו בדמים. יש מורה דמיו נקדושת דמיו א"עם שאינה קדושת הגוף כגון הכל שהקדיש לו חיה (א) לא קדשה אלא לדמיה שהרי אין לו חלק (ב) אלא) נחמיה ואין קדושה ראויה לפסול כבודה על פיו ואפי' הכי שייך בה דמיו ומתכה עולמית ולא אמרי' לא אלימא קדושת דמיו ללפסל משום דמיו. לישנא דמיתא

מלקרב לעולם אפילו לאחר פסק דכל א' מותר הפסקה היו שלמים ונקדשה לשלמים מיוחד חוץ דקמי' דמיה דמיה לשלמים אבל אינה גופה לא אלמא אלימא קדושת דמיו לומר בה מורה דמיו ולא אשמועינן מזה דלמיה כהא ילימא מיהו כהא מילתא (א) טובא אהא לא אשמועינן (ב) ורבינו חננאל מפריש יס דלימא דבמים כלומר (א) לדמים

שינוי נוסחאות

אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש
אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש

יש דמיו בדמים (א) אמר עולא אמר רבי יוחנן אבל חלב והפריש קרבן והמזיר דת' או חזר בו (ב) הואיל ונדרה ידה איתמר נמי אמר ר' ירמיה אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן (ג) אבל חלב והפריש קרבן ונשחטה חזר ונשחטה הואיל ונדרה ידה וציריבי דמי ואי אשמועינן הכא משום דאין בידו לחזור אבל הכא דיש בידו לחזור אימא לא צריכא בעי רבי ירמיה אבל חלב והפריש קרבן והורו בית דין שחלה כוונת וחזרו בהן מהו מי הו' דחוי או לא הו' דחוי אמר ר' יהודה הווא סבא כי פתח רבי יוחנן בדוחיין מהא פתח מאי טעמא (ד) התם גברא אידחי קרבן לא אידחי הכא קרבן נמי (ה) אידחי: אמר שמעון בן עזאי מקובלני שבעים ושנים זקן וכו' למה לי למתנא הו' קיימי: לא הוסיף בן עזאי אלא העולה: אמר רב הונא מאי טעמא דבן עזאי עולה הוא אשה ריח ניחוח לה' היא לשמה כשרה שלא לשמה פסולה אשם נמי כתיב ביה הוא (ו) והוא לאחר הקטרת אימורים הוא דכתיב האי נמי לאחר הקטרת אימורים הוא דכתיב תרי הוא כתיבי נבי אשם (ז) נמי תרי הוא כתיבי אלא בן עזאי בקל וחומר מיתיי לה ומה חטאת שאינה כליל שחטה שלא לשמה פסולה עולה שהיא כליל לא כל שכן מה לחטאת שכן זמנו מכפרת פסח יוכיח מה לפסח שכן זמנו קבוע חטאת תוכיח (ח) וחזר הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי

דמוי (א) והדמיו בדמים) שלא יקריב מן הדמים קרבנו שהיה דעמו הפריש כמו יש דמיו בדמים דמי שהיה עמא (פסחים דף טז.) דלמן הסם גבי מפרש נקבה לפסחו ירעה עד שיסחאך וימכר ויבוא דמיו שלמים ור"ל (א) נמי פי' כן התם יס דמיו בדמים אפילו הדמיו דמיון שאין מנעיה מהן פסקה שהיה דעמו אף כעשה הפרישה אלוני כן אלא מניא מן הדמים פסקה כדמיא פי' נמלא דכריתות (דף טז.) המפריש נקבה לפסחו ירעה עד שיסחאך וימכר ויבוא דמיו שהיה עמא דמיון כן נמלא דמיון דמיון כן כתימא רבינו שמואל מוחק בפרק מי שהיה עמא דמיה (פסחים דף טז.) שלמים וגרים עמא דמיה פסקה אמנס אין ניקבא זו וכו' דלס כן הכי קאמר בגמרא ש"מ יש דמיו מעיקרו (יש) דמיו בדמים ונבעין מים דמיון הלא דמי נמי בעמא און דמיו אין יכול להקדיש לו גופה פסקה שהיה נקבה היא ובפסקה כתיב וזכר תמים בן שנה א"כ על כרחך הס' מ' שהיה עמא גרסי' שלמים ור"ל אמר ר' חייא למחוק המפריש לדמיו קדישא דמיה המפריש נקבה לפסחו ירעה ויבא דמיה פסקה נשמיכה אחר הפסקה מהנה עד שמחאך וימכר ויבוא דמיה שלמים ומתני' דמי שהיה עמא דמיה מיייר בשמיכה אחר הפסקה ופירוש על יס דמיו בדמים הו' יס דמיו בדברים שאין בו כח קדושת דמיו ולא קדושת הגוף (א"ע שהיה (א) דכריתות א"ר אלעזר א"ר אשעולא מנעמא דמיה עשיר יוכיח וממיז רב עוקבא המפריש נקבה לפסחו פסקה (א) ליה זכר ירעה ויבוא דמיו פסקה כי"ס אמר הוא עלמא יקרב פסקה ומשני י' דמיה דמיה לרבנן ור"ל כ"ל דמיה' און דמיו דמיה מת אחד מהם מניא דמיו כהא כהנלה דברי ר"ש והשתא מאי ק"ד מעיקרא דפריש

שינוי נוסחאות

אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש
אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש

יש דמיו בדמים. יש מורה דמיו נקדושת דמיו א"עם שאינה קדושת הגוף כגון הכל שהקדיש לו חיה (א) לא קדשה אלא לדמיה שהרי אין לו חלק (ב) אלא) נחמיה ואין קדושה ראויה לפסול כבודה על פיו ואפי' הכי שייך בה דמיו ומתכה עולמית ולא אמרי' לא אלימא קדושת דמיו ללפסל משום דמיו. לישנא דמיתא

מלקרב לעולם אפילו לאחר פסק דכל א' מותר הפסקה היו שלמים ונקדשה לשלמים מיוחד חוץ דקמי' דמיה דמיה לשלמים אבל אינה גופה לא אלמא אלימא קדושת דמיו לומר בה מורה דמיו ולא אשמועינן מזה דלמיה כהא ילימא מיהו כהא מילתא (א) טובא אהא לא אשמועינן (ב) ורבינו חננאל מפריש יס דלימא דבמים כלומר (א) לדמים

שינוי נוסחאות

אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש
אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש

יש דמיו בדמים. יש מורה דמיו נקדושת דמיו א"עם שאינה קדושת הגוף כגון הכל שהקדיש לו חיה (א) לא קדשה אלא לדמיה שהרי אין לו חלק (ב) אלא) נחמיה ואין קדושה ראויה לפסול כבודה על פיו ואפי' הכי שייך בה דמיו ומתכה עולמית ולא אמרי' לא אלימא קדושת דמיו ללפסל משום דמיו. לישנא דמיתא

מלקרב לעולם אפילו לאחר פסק דכל א' מותר הפסקה היו שלמים ונקדשה לשלמים מיוחד חוץ דקמי' דמיה דמיה לשלמים אבל אינה גופה לא אלמא אלימא קדושת דמיו לומר בה מורה דמיו ולא אשמועינן מזה דלמיה כהא ילימא מיהו כהא מילתא (א) טובא אהא לא אשמועינן (ב) ורבינו חננאל מפריש יס דלימא דבמים כלומר (א) לדמים

שינוי נוסחאות

אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש
אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש

יש דמיו בדמים. יש מורה דמיו נקדושת דמיו א"עם שאינה קדושת הגוף כגון הכל שהקדיש לו חיה (א) לא קדשה אלא לדמיה שהרי אין לו חלק (ב) אלא) נחמיה ואין קדושה ראויה לפסול כבודה על פיו ואפי' הכי שייך בה דמיו ומתכה עולמית ולא אמרי' לא אלימא קדושת דמיו ללפסל משום דמיו. לישנא דמיתא

מלקרב לעולם אפילו לאחר פסק דכל א' מותר הפסקה היו שלמים ונקדשה לשלמים מיוחד חוץ דקמי' דמיה דמיה לשלמים אבל אינה גופה לא אלמא אלימא קדושת דמיו לומר בה מורה דמיו ולא אשמועינן מזה דלמיה כהא ילימא מיהו כהא מילתא (א) טובא אהא לא אשמועינן (ב) ורבינו חננאל מפריש יס דלימא דבמים כלומר (א) לדמים

שינוי נוסחאות

אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש
אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש

יש דמיו בדמים. יש מורה דמיו נקדושת דמיו א"עם שאינה קדושת הגוף כגון הכל שהקדיש לו חיה (א) לא קדשה אלא לדמיה שהרי אין לו חלק (ב) אלא) נחמיה ואין קדושה ראויה לפסול כבודה על פיו ואפי' הכי שייך בה דמיו ומתכה עולמית ולא אמרי' לא אלימא קדושת דמיו ללפסל משום דמיו. לישנא דמיתא

מלקרב לעולם אפילו לאחר פסק דכל א' מותר הפסקה היו שלמים ונקדשה לשלמים מיוחד חוץ דקמי' דמיה דמיה לשלמים אבל אינה גופה לא אלמא אלימא קדושת דמיו לומר בה מורה דמיו ולא אשמועינן מזה דלמיה כהא ילימא מיהו כהא מילתא (א) טובא אהא לא אשמועינן (ב) ורבינו חננאל מפריש יס דלימא דבמים כלומר (א) לדמים

שינוי נוסחאות

אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש
אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש

יש דמיו בדמים. יש מורה דמיו נקדושת דמיו א"עם שאינה קדושת הגוף כגון הכל שהקדיש לו חיה (א) לא קדשה אלא לדמיה שהרי אין לו חלק (ב) אלא) נחמיה ואין קדושה ראויה לפסול כבודה על פיו ואפי' הכי שייך בה דמיו ומתכה עולמית ולא אמרי' לא אלימא קדושת דמיו ללפסל משום דמיו. לישנא דמיתא

מלקרב לעולם אפילו לאחר פסק דכל א' מותר הפסקה היו שלמים ונקדשה לשלמים מיוחד חוץ דקמי' דמיה דמיה לשלמים אבל אינה גופה לא אלמא אלימא קדושת דמיו לומר בה מורה דמיו ולא אשמועינן מזה דלמיה כהא ילימא מיהו כהא מילתא (א) טובא אהא לא אשמועינן (ב) ורבינו חננאל מפריש יס דלימא דבמים כלומר (א) לדמים

שינוי נוסחאות

אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש
אם נשחטו זה אחר זה
הוא קדוש וזה קדוש

יש דמיו בדמים. יש מורה דמיו נקדושת דמיו א"עם שאינה קדושת הגוף כגון הכל שהקדיש לו חיה (א) לא קדשה אלא לדמיה שהרי אין לו חלק (ב) אלא) נחמיה ואין קדושה ראויה לפסול כבודה על פיו ואפי' הכי שייך בה דמיו ומתכה עולמית ולא אמרי' לא אלימא קדושת דמיו ללפסל משום דמיו. לישנא דמיתא

מלקרב לעולם אפילו לאחר פסק דכל א' מותר הפסקה היו שלמים ונקדשה לשלמים מיוחד חוץ דקמי' דמיה דמיה לשלמים אבל אינה גופה לא אלמא אלימא קדושת דמיו לומר בה מורה דמיו ולא אשמועינן מזה דלמיה כהא ילימא מיהו כהא מילתא (א) טובא אהא לא אשמועינן (ב) ורבינו חננאל מפריש יס דלימא דבמים כלומר (א) לדמים

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com